

Literaturoznawstwo - definicje

Wg Wielki słownik języka polskiego sous la rédaction du professeur Mieczysław Szymczak

LITERATUROZNAWSTWO: *nauka o literaturze ; dyscyplina humanistyczna, mająca za przedmiot badań zjawiska literackie (dzieła, twórczość pisarzy, procesy rozwojowe literatury), obejmująca historię literatury, teorię literatury i metodologię badań literackich.*

Literaturoznawstwo - definicje

Encyklopedia Powszechna, LITERATUROZNAWSTWO = (**nauka o literaturze**)

Odrębna dyscyplina humanistyczna. Obejmuje badania nad dziełami literackimi, twórczością pisarzy, procesem rozwojowym literatury, życiem literackim, społecznością literacką. Wykrystalizowała się w ciągu XIX wieku z filozofii, retoryki, poetyki i krytyki literackiej. Współcześnie jej główne dziedziny to : historia literatury, teoria literatury (wraz z poetyką, stylistyką i wersologią) i metodologia badań literackich. Należy do niej także krytyka literacka w tym zakresie, w jakim jest wiedzą o literaturze współczesnej.

Literaturoznawstwo - definicje

Badania nad związkami wzajemnymi różnych literatur narodowych skupiają się w obrębie komparatystyki. Dociekania nad społecznymi uwarunkowaniami twórczości i odbioru są uprawiane w ramach socjologii literatury, a badania psychiczne mechanizmów procesu twórczego i częściowo także reakcji czytelniczych stanowią domenę psychologii literatury. Zjawiskami literatury ludowej zajmuje się folklorystyka literatury. Podstawowe dyscypliny pomocnicze nauki o literaturze to bibliografia i tekstologia.

THEORIE DE LA LITTERATURE

La théorie littéraire s'occupe des principes, des catégories et des critères de la littérature.

C'est une branche des sciences de la littérature qui analyse les principes de la structure et de l'évolution de la littérature. Elle se répartit en:
POETIQUE et **HISTOIRE LITTERAIRE**.

POETIQUE

1) Recueil de règles, conventions et préceptes relatifs à la composition des poèmes et à la construction des vers.

2) Théorie générale de la nature et du destin de la poésie et de la littérature.

Elle est normative et se répartit en deux branches:

STYLISTIQUE: décrit les propriétés du langage artistique;

VERSIFICATION: décrit les formes rythmées de l'énonciation et la typologie des genres.

CRITIQUE LITTERAIRE

C'est l'énonciation scientifique sur la littérature. Elle se focalise sur les phénomènes littéraires contemporains ainsi qu'anciens et vise à élaborer et définir les traditions littéraires.

OBJECTIFS DE LA CRITIQUE

Les objectifs majeurs de la critique se résument en quatre points:

- présentation des phénomènes de la création littéraire afin d'en informer le public ;
- évaluation de ces phénomènes du point de vue des critères donnés (artistiques, autres) ;
- formation de jeunes créateurs et influence sur le goût du public ;
- élaboration des méthodes de l'analyse et de l'interprétation des faits littéraires.